

Žaloba podaná dne 5. června 2015 – ArcelorMittal Ruhrort v. Komise**(Věc T-294/15)**

(2015/C 302/74)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Německo) (zástupci: H. Jansen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v souladu s článkem 264 SFEU zrušil rozhodnutí Komise ze dne 25. listopadu 2014 v řízení o státní podpoře SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Německo, podpora produkce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích energie pro energeticky náročné podniky C(2014) 8786 final;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně uvádí, že omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích není státní podporou, jelikož státní prostředky nebyly ani poskytnuty, ani se jich nikdo nezřekl. K omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích nedochází ani selektivně. Navíc ani nenarušuje hospodářskou soutěž, ani obchod na vnitřním trhu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 3 SFEU

Pokud na rozdíl od názoru žalobkyně státní podpora existovala, žalovaná podle jejího názoru v každém případě neměla právo nařídit vrácení podle čl. 108 odst. 3 SFEU. Omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích totiž podle jejího názoru nepředstavuje novou podporu, jelikož právní úprava, která mu předcházela a v podstatných ohledech měla stejný obsah jako uvedený zákon, byla žalovanou schválena již v roce 2002.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU

Kromě toho žalobkyně tvrdí, že dané rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 3 SFEU a zásadu ochrany legitimního očekávání. Žalovaná v tomto ohledu nesměla posuzovat jí přezkoumávaný skutkový stav na základě svých pokynů ke státní podpoře v oblasti ochrany životního prostředí a energetiky pro období let 2014–2020, které byly zveřejněny teprve dne 28. června 2014. Namísto toho měla použít pokyny zveřejněné v roce 2008. V případě, že by žalovaná vycházela z kritérií uplatňovaných v roce 2008, musela by dospět k jedinému závěru, že údajná podpora byla slučitelná s vnitřním trhem.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

Žalobkyně nakonec uvádí, že žalovaná porušila zásadu právní jistoty, jakož i čl. 108 odst. 1 SFEU, když vydala napadené rozhodnutí v řízení o nových podporách. Vzhledem k tomu, že žalovaná schválila právní úpravu, která předcházela zákonu o obnovitelných zdrojích z roku 2012, měla vydat rozhodnutí v řízení o stávajících podporách, a nikoli v řízení o nových podporách.

Žaloba podaná dne 23. června 2015 – Deutsche Edelstahlwerke v. Komise

(Věc T-319/15)

(2015/C 302/75)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte H. Janssen a S. Altenschmidt)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v souladu s článkem 264 SFEU zrušil rozhodnutí Komise ze dne 25. listopadu 2014 v řízení o státní podpoře SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Německo, podpora produkce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích energie pro energeticky náročné podniky C(2014) 8786 final;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně uvádí, že omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích není státní podporou, jelikož státní prostředky nebyly ani poskytnuty, ani se jich nikdo nezřekl. K omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích nedochází ani selektivně. Navíc ani nenarušuje hospodářskou soutěž, ani obchod na vnitřním trhu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 3 SFEU

Pokud na rozdíl od názoru žalobkyně státní podpora existovala, žalovaná podle jejího názoru v každém případě neměla právo nařídít vrácení podle čl. 108 odst. 3 SFEU. Omezení poplatku podle zákona o obnovitelných zdrojích totiž podle jejího názoru nepředstavuje novou podporu, jelikož právní úprava, která mu předcházela a v podstatných ohledech měla stejný obsah jako uvedený zákon, byla žalovanou schválena již v roce 2002.